

ΕΤΟΣ 73ον

6 'Ιουλίου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 27 (3762)

Η ΑΜΑΡΤΙΑ ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ

Ἀπευθυνόμενος στους Ρωμαίους, ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφει σέ νέους χριστιανούς πού, πρὶν γνωρίσουν τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ, ζοῦσαν σὲ σκοτάδι τῆς εἰδωλολατρίας. Εἰδωλολατρία εἶναι ἡ θεοποίηση τῆς ἀνθρώπινης ἀδυναμίας, ἡ εἰδωλοποίηση τῆς ἀμαρτίας καὶ ἡ ἀποδοχὴ τῆς ὡς φυσικοῦ τρόπου ζωῆς. Λίγο πρὶν, ὁ Παῦλος ἐπισημαίνει ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νά ἐνωθεῖ ὁ ἄνθρωπος μέ τόν Χριστό καί νά ζήσει στήν Ἐκκλησία, ἐφόσον εἶναι συμβιβασμένος μέ τήν ἀμαρτία καί ἔχει παραδοθεῖ σ' αὐτήν, ὅπως οἱ εἰδωλολάτρεις. Γι' αὐτό, διδάσκει ὅτι ὁ χριστιανός, μέ τὸ βάπτισμά του, ἔχει παραδοθεῖ πλέον στή δικαιοσύνη τοῦ Χριστοῦ, ἔχοντας ἀπελευθερωθεῖ ἀπὸ τὴ σκλαβιά τῆς ἀμαρτίας. Καταλήγει δέ, λέγοντας ὅτι ἡ μοίρα ἐκείνου πού, ἂν καὶ χριστιανός, ἐπιλέγει τὴν αὐτοπαράδοση στήν ἀμαρτία, εἶναι ὁ θάνατος τῆς ψυχῆς.

Ἡ ἀμαρτία ὡς ψυχικὴ ἀσθένεια

Μπορεῖ νά γίνει εὐκολότερα ἀντιληπτὴ ἡ θέση αὐτὴ τοῦ Παύλου, ἂν τὴν φέρουμε στὰ μέτρα τῆς βιολογικῆς ζωῆς. Σέ ἀντιστοιχία πρὸς τὴν ἀμαρτία, ὡς ψυχικὴ ἀσθένεια, μπορούμε νά τοποθετήσουμε τὴν ἀσθένεια τοῦ σώματος, ἡ ὁποία συχνά ὁδηγεῖ στὸν βιολογικὸ θάνατο. Κάθε πολὺ σοβαρὴ ἀσθένεια τοῦ σώματος ὁδηγεῖ στὸν βιολογικὸ θάνατο. Ὡς ψυχικὴ ἀσθένεια ἡ ἀμαρτία ὁδηγεῖ στὸν θάνατο τῆς ψυχῆς καὶ στὴ στέρξη τῆς αἰώνιας ζωῆς.

Ἡ ἀντίληψη αὐτὴ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας ἔρχεται σέ ἀντίθεση πρὸς τὴ Δυτικὴ ἄποψη, ἡ ὁποία δίνει στήν ἀμαρτία ἡθικὴ μορφή καὶ νομικὴ διάσταση. Σύμφωνα μέ λόγιό ιεράρχη, «στους Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἀμαρτία ἔχει μιά μορφή ἀρρώστιας καὶ ἐμφανίζεται ἡ ἐξάλειψή της μέ μορφή θεραπείας. Ὅποτε, ἔχουμε ἀρρώστια καὶ θεραπεία. Ἡ ἀμαρτία εἶναι ἡ ἀρρώστια τοῦ ἀνθρώπου καὶ δὲν εἶναι ἀπλῶς ἡ ἀταξία

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. στ' 18-23)

Ἡ πραγματική ἐλευθερία

Ἀδελφοί, ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. Ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. Ὡσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; Τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος δὲν ὑπακούει στὸν Θεό, σάν ἓνας ὑποτακτικός. Διότι, ἡ ἁμαρτία δὲν εἶναι πράξη καὶ παράβαση τῶν νόμων τοῦ Κράτους. Ὑπάρχουν νόμοι, ἓνας παραβάτης παραβαίνει τὸν νόμο καὶ πρέπει νά τιμωρηθεῖ ἀπὸ τὸν νόμο. Ὁ Αὐγουστίνος –ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία– κατάλαβε τὴν ἁμαρτία κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, δηλαδὴ ὅτι ὁ Θεὸς ἔδωσε ἐντολές, ὁ ἄνθρωπος παραβίασε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνάλογα τιμωρήθηκε. Ἡ διάγνωση εἶναι ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὑποφέρει ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀρρώστια, πού λέγεται ἁμαρτία, πού εἶναι ὁ σκοτασμός. Καὶ πόσες φορές βρίσκει κανεῖς στοὺς Πατέρες αὐτὸν τὸν ὅρο “σκοτασμός τοῦ νοῦ...”. Ὁ σκοτασμός τοῦ νοῦ εἶναι ἡ διάγνωση τῆς ἁμαρτίας. Ἡ θεραπεία τί εἶναι; Ὁ φωτισμός τοῦ νοῦ. Ἐχουμε σκοτασμό καὶ φωτισμό. Σκότος καὶ φῶς».

Ἡ μετάνοια θεραπεία

Εἶναι σημαντικό νά κρατήσουμε μέσα μας αὐτές τίς εἰκόνες: Ἡ ἁμαρτία εἶναι τό σκοτάδι καὶ τό σκοτάδι διαλύεται μέ τό φῶς. Ἡ ἁμαρτία εἶναι ἀρρώστια, πού θεραπεύεται μέ συγκεκριμένο φάρμακο, σέ συγκεκριμένο θεραπευτήριο· διαφορετικά, ὁδηγεῖ στὸν θάνατο τῆς ψυχῆς. Τό θεραπευτήριο εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Ὅπως ἀναφέρει πολὺς ἱεράρχης, «τό βασικότερο ἔργο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ λύτρωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴ δύναστεία τῆς ἁμαρτίας, ἡ πνευματικὴ του ἀφύπνιση, ὁ σωφρονισμός τῆς καρδιᾶς του, ἡ καθοδήγησή του στὸν δρόμο τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς πραγματικῆς ἀνθρωπιάς. Ἡ ἀνάπτυξη ἐντὸς του συνειδήσεως φωτεινῆς καὶ λεπτῆς, ἡ καλλιέργεια τοῦ ψυχικοῦ του κόσμου, ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς καρδιᾶς ἀπὸ τὰ ἄγρια πάθη τοῦ ἐγωισμοῦ, τῆς κακίας καὶ τῆς χρηματολατρίας, ὁ ἐμπλουτισμός τῆς καρδιᾶς μέ τό πνεῦμα τῆς γνήσιας ἀγάπης,

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἔτσι ἐλευθερωμένοι ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ὑποδουλώθηκατε στὴν ἀρετή. Μεταχειρίζομαι ἀνθρώπινο τρόπο ἐκφράσεως, λόγῳ τῆς ἀδυναμίας τῆς ἀνθρώπινης φύσεως (πού σᾶς ἐμποδίζει νὰ καταλάβετε). Γιατί, ὅπως ὑποδουλώσατε τὰ μέλη σας στὴν ἡθικὴ ἀκαθαρσία καὶ στὴν παρακοή στὸν νόμο, μέ ἀποτέλεσμα νὰ παρβαίνετε τὸν νόμο, ἔτσι καὶ τώρα ὑποδουλώσατε τὰ μέλη σας στὴν ἀρετὴ πού ὁδηγεῖ στὴν ἡθικὴ καθαρότητα. Γιατί, ὅταν ἤσαστε δούλοι τῆς ἁμαρτίας, ἤσαστε ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴ δικαίωση. Ποιὰ ὠφέλεια, λοιπόν, εἴχατε τότε ἀπὸ ἐκεῖνα, γιὰ τὰ ὁποῖα τώρα ντρέπεστε; Ἀσφαλῶς, ἡ κατάληξη ἐκείνων ἦταν ὁ πνευματικὸς θάνατος. Τώρα ὅμως, ἀφοῦ ἔχετε ἐλευθερωθεῖ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ ὑποδουλωθεῖ στὸν Θεό, ἔχετε ὡς ὠφέλεια τὴν ἡθικὴ σας καθαρότητα, μέ τελικὸ σκοπὸ τὴν αἰώνια ζωή. Γιατί ὁ μισθὸς πού δίνει ἡ ἁμαρτία εἶναι ὁ θάνατος, ἐνῶ τὸ δῶρο τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ αἰώνια ζωὴ μέ τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

μέ πνεῦμα θυσίας πρὸς τὸν συνάνθρωπο, ὁ ἐξανθρωπισμὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ μεταμόρφωσή του σὲ καινὴ κτίσις».

Τὸ φάρμακο, γιὰ νὰ ἱαθεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν ἀρρώστια τῆς ἁμαρτίας, εἶναι ἡ μετάνοια. Ἄς ἀκούσουμε πῶς τὴν περιγράφει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «Μετάνοια εἶναι τὸ ἱατρεῖο πού θεραπεύει τὴν ἁμαρτία. Εἶναι δῶρο οὐράνιο, δύναμη θαυμαστή, χάρις πού νικᾷ τίς συνέπειες τῶν νόμων. Γι' αὐτό δέν ἀπορρίπτει τὸν πόρνο, δέν ἐμποδίζει τὸν μοιχό, δέν ἀποστρέφεται τὸν μέθυσο, δέν σιχαίνεται τὸν εἰδωλόλατρη, δέν ἀπομακρύνει τὸν κακολόγο, δέν διώχνει τὸν βλάσφημο, οὔτε τὸν ἀλαζόνα, ἀλλὰ ὅλους τοὺς μεταμορφώνει... Αὕτῃ μᾶς ἀνοίγει τὸν οὐρανό, αὕτῃ μᾶς εἰσάγει στὸν παράδεισο». Ἀμήν!

Ἀρχιμ. Ἐ. Οἰκ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΑΓΘΑΓΓΕΛΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ
(Α' ἔκδ., σχῆμα 14x24 ἑκατ., σελ. 104)

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία προχώρησε στὴν ἔκδοση αὐτοῦ τοῦ πνευματικοῦ βιβλίου, στὸ ὁποῖο ἀναλύονται ἡ μοναξιά, ἡ σιωπὴ καὶ ἡ προσευχὴ ὡς ἔννοιες τῆς ὁρθόδοξης πνευματικότητος.

6 Ἰουλίου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Σισώη όσίου τοῦ μεγάλου († 429). Λουκίας († 301), Απολλωνίου,
Ἐπιμάχου, Αλεξανδρίωνος μαρτύρων.

Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: Δ΄ – Απόστολος: Ρωμ. στ΄ 18-23 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. η΄ 5-13.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 13 Ἰουλίου, Ε΄ Ματθαίου.

Απόστολος: Τίτ. γ΄ 8-15 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ε΄ 14-19.

ΦΩΤΙΟΣ ΑΝΑΣΤ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΑΓΙΟΛΟΓΙΟΝ ΙΤΑΛΩΝ ΑΓΙΩΝ

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 24x28 ἑκατ., τόμοι Α΄ καί Β΄, 592 καί 448 σελ. - τετράχρωμο)

Στό πρῶτο μέρος τῆς παρουσίας μελέτης ὁ φιλάγιος ἀναγνώστης θά θαυμάσει τή συστηματική ἐργασία σύνταξης «Αγιολογίου κατά μήνα πάντων τῶν ἐν Ἰταλία Ἀγίων», ἀρχίζοντας ἀπό τόν μήνα Σεπτέμβριο καί λήγοντας στόν μήνα Αὐγουστο. Ἀκολουθεῖ τό δεύτερο μέρος ἐπιγραφόμενο «Συστηματικόν Ἀγιολόγιον», στό ὁποῖο ἐμπεριέχονται α) Μαρτυρολογικός χάρτης τῶν τοπικῶν μαρτύρων τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου, καί β) Χρονολογικός χάρτης τῶν ἁγίων παρθένων, παρθενομαρτύρων, ὁσίων μοναχῶν καί μοναζουσῶν, ὁσιομαρτύρων πατέρων καί μητέρων τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΕ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΟΥΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΖΩΗΣ

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14x24 ἑκατ., σελ. 264)

Μέ τήν ἔκδοση αὐτή εὐελπιστοῦμε σέ μιᾶ Ὁρθόδοξη βιβλιοπατερική κατανόηση τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἀνθρώπου. Ἄν καί ἔχει ἐξελιχθεῖ σημαντικά ἡ ἀνθρώπινη σκέψη ἀπό τόν Α΄ στόν 21ο αἰῶνα, ὁ πυρήνας τῆς χριστιανικῆς πίστεως – ἡ πίστη στόν ἕναν Τριαδικό Θεό καί στόν Ἰησοῦ Χριστό ὡς Σωτήρα καί Λυτρωτή – παραμένει σταθερός, καθὼς καί ἡ οὐσία τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς παραμένει ἡ ἴδια: ἡ πίστη, ἡ ἀγάπη καί ἡ προσμονή τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Παρακολουθεῖτε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθόδοξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr